

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 71Ek/2585/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426183
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121426183.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného X): U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX XX T. a oprávnenej 2) Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX XX T., obaja oprávnení zastúpení: JUDr. Ján Slovinský, advokát so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 50 525 158, proti povinnému: F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX XX T., zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o vymoženie nepeňažnej povinnosti vrátenia daru, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Juraj Sabol, so sídlom exekútorského úradu Hutnícka 1, 040 01 Košice, IČO: 35 553 359, pod sp. zn. 279EX 710/21, o sťažnosti oprávneného 1) a oprávnenej 2) proti II. a III. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 21. 10. 2022, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného 1) a oprávnenej 2) proti II. a III. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 21. 10. 2022 z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený 1) a oprávnená 2) (ďalej aj len „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20. 07. 2021 domáhali od povinného vymoženiu nepeňažného nároku na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.09.2016, sp. zn. 4C/171/2008, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 31.08.2018. Exekučný súd na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. 6121426183 zo dňa 27.07.2021, ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121426183.1 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Juraj Sabol, so sídlom exekútorského úradu Hutnícka 1, 040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 279EX 710/21.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 21. 10. 2022 súd prvým (I.) výrokom sú exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil, druhým výrokom (II.) priznal povinnému voči oprávnenému 1) a oprávnenému 2) nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 135,29 eura a tretím výrokom (III.) zaviazal oprávneného 1) a oprávnenú 2) nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 72,00 eur.

3. Proti výroku II. a III. uznesenia o trovách konania podal oprávnený 1) a oprávnená 2) včas sťažnosť, ktorú odôvodnili rozsiahlo predovšetkým tým, cit.: „Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. To znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú generálnym dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania. CSP pre rozhodnutie o nepriznaní trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to 1. dôvody hodné osobitného zreteľa a 2. výnimočné okolnosti. Je nepochybné, že aplikácii § 257 CSP dochádza rovnako aj z hľadiska aspektov sociálnych. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní, teda aj v tomto sporovom konaní. Oprávnení 1/ a 2/ sa domnievajú, že pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd musí prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery sporových strán a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je aj tá skutočnosť, že strana, ktorá nemala

úspech vo veci (v danom prípade oprávnení 1/ a 2/), sa ocitne v takej závažnej sociálnej situácii alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania môže v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam, čo je prípad oprávnených 1/ a 2/. Konajúci súd má k dispozícii rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová ves, sp.zn. 4C/171/2008 ako exekučný titul. Podotýkam, že oprávnení 1/ a 2/ v dôsledku konania povinného žijú v len v maličkom prístrešku za domom, v minulosti aj bez prístupu k teplej vode a elektrine, ktorú im povinný zo zlosti odpojil. Povinný ich nepustí do rodinného domu, neumožní im ho užívať, a to ani v rozsahu vecného bremena (viď exekučný titul). Použitie § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprímernej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho sporu a jeho výsledok. Teda dôvody hodné osobitného zreteľa predstavujú neprímeranú tvrdosť výsledku súdneho konania voči oprávneným 1/ a 2/, s ohľadom na ich vek, ich príjem pozostávajúci iba zo starobných dôchodkov a ich súčasné obydlie. V súčasnosti je už oprávnený v 1/ rade z dôvodu rozvinutia demencie v Sociálnom zariadení v Spišskom Štvrtku. Oprávnený má 81 rokov, čo je samostatným dôvodom na použitie ust. § 257 CSP. Celé konanie je pre oprávnených neúmernou záťažou, nielen finančnou, ale predovšetkým psychickou a preto navrhujú, aby súd zrušil napadnuté uznesenie a vydal nové uznesenie, ktorým správne a zákonne rozhodne, a to tak, že oprávnení 1/ a 2/ nie sú povinní nahraďiť trovy konania povinnému.“.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

6. Podľa § 198 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

7. Podľa § 199a ods. 2 exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

8. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná.

9. K časti sťažnosti proti zaviazaní oprávnených nahraďiť súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov súd uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (pozri formuláciu „...patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania,...“), že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60,00 eur, ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý ich má mať nahradené. Súdny exekútor nie je oprávnený bez ďalšieho poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať. Realizácia práva oprávnených nebola zmarená ani postupom exekučného súdu, ani postupom súdneho exekútora, a preto pokiaľ vznikli v exekučnom konaní súdnemu exekútorovi náklady, má ich mať nahradené od toho, kto je účastníkom exekučného konania a exekúcie a tým je iba oprávnený a povinný a nie orgán, ktorý vydal exekučný titul.

10. Ustanovenie § 199a ods. 2 Exekučného poriadku upravuje taxatívne trovy exekúcie povinného, na ktorých náhradu má nárok. Z ustanovenia vyplýva, že trovami exekúcie povinného sú výdavky

na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Povinným uplatnené trovy exekúcie vo výške 135,29 eura sú náklady vynaložené na advokáta, ktorý zastupoval povinného v exekučnom konaní. Súd rozhodol o účelne vynaložených nákladoch za dva úkony právnej služby, ktoré má mať od oprávneného 1) a oprávnenej 2) nahradené.

11. Zrušenie exekučného titulu v priebehu vykonávania exekúcie nie dôvodom, pre ktorý by povinnému, voči ktorému bola vedená exekúcia, nemala byť priznaná náhrada trov konania, ktoré vynaložil na to, aby (nesprávne) vedená exekúcia bola zastavená. Povinný bol vystavený príkazom na začatie exekúcie, voči ktorým sa bránil a exekúcia bola zastavená. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by povinnému s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady povinnému, ktorému je zverené právom predvídané oprávnenie podať návrh na zastavenie exekúcie. Pokiaľ sa oprávnený 1) a oprávnená 2) riadili vykonateľným exekučným titulom, túto skutočnosť nezapríčinil exekučný súd (ktorý sa ním riadil tiež pri udelení poverenia na vykonanie exekúcie), ale rovnako tak ju nezapríčinil ani povinný.

12. K dôvodom hodným osobitného zreteľa uvádzaným oprávnenými v sťažnosti súd uvádza, že nie je možné ich vyhodnotiť tým spôsobom, že by boli tak závažné, že by odôvodňovali výnimočnosť nepriznania náhrady trov konania, vo svojej, v podstate symbolickej výške. Trovy súdneho exekútora sú regulované právnymi predpismi a sumu 72,00 eur považuje súd za minimum, čo súdnemu exekútorovi prináleží. Pokiaľ ide o výšku trov povinného 135,29 eura, tá zodpovedá výške trov oprávnených uplatnených v návrhu, ktorých sa mienili domáhať od povinného vymožením (121,86 eura). Ani ich výšku nie je možné posúdiť ako takú, ktorú by oprávnený z dôvodov hodných osobitného zreteľa nemali povinnému, voči ktorému sa domáhali vykonania exekúcie nahradiť. Podanie návrhu na vykonanie exekúcie nie je bezodplatné, aby oprávnený 1) a oprávnená 2) si mali byť vedomí, že môže nastať stav, že exekúcia nebude úspešná a budú povinní znášať trovy povinného a súdneho exekútora.

13. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti druhému (II.) a tretiemu (III.) výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 21. 10. 2022 vydanému vyšším súdnym úradníkom o nároku na náhradu trov exekúcie zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že hotové výdavky vynaložené súdnym exekútorom a náhrada trov exekúcie povinného v súvislosti s jeho (úspešným) návrhom na zastavenie exekúcie sú dôvodne priznané, vrátane ich výšky, keď oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie z dôvodu že podal návrh na vykonanie exekúcie, a preto podľa § 198 ods. 2 v spojení s § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je daný dôvod na rozhodnutie o náhrade výdavkov súdneho exekútora oprávneným vo výške 72,00 eur (III. výrok sťažnosťou napadnutého uznesenia) a podľa § 199a ods. 2 v spojení s § 199d ods. 2 Exekučného poriadku je daný dôvod na rozhodnutie o náhrade trov exekúcie povinnému vo výške 135,29 eura (II. výrok sťažnosťou napadnutého rozhodnutia) oprávneným.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).